

Ομιλία του Προέδρου της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, Γιάννη Πάσουλα

Αγαπητοί προσκεκλημένοι, συναγωνιστές, συναγωνίστριες,

Μένουν λιγότερες από 36 ώρες για την ανατολή της 123^{ης} Πρωτομαγιάς των εργατών. Της δικής μας Πρωτομαγιάς. Οι ταξικές δυνάμεις του Π.Α.ΜΕ. συνεχίζουν τη μάχη για να είναι και αυτή η απεργιακή εκδήλωση σημείο καταδίκης των πολιτικών και των κομμάτων που καταδικάζουν την εργατική τάξη στη φτώχεια και την εξαθλίωση, καταδίκη των συμβιβασμένων συνδικαλιστικών δυνάμεων για να ακουστεί δυνατά το σύνθημα: **«ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ – ΛΑΪΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΕΙ Η ΠΛΟΥΤΟΚΡΑΤΙΑ».**

Η εργατική τάξη παγκόσμια, και στη χώρα μας, γιορτάζει με μαχητικές απεργίες την κορυφαία μέρα, επιθερώντας τις δυνάμεις της, βάζοντας ψηλότερα τον πήχη των απαιτήσεων, σκύβοντας ευλαβικά στη μνήμη των χιλιάδων επώνυμων και ανώνυμων ηρώων της τάξης μας.

Η 1^η Μάη του 1886 παραμένει αναλλοίωτη, γιατί ήταν η κορύφωση ενός αγώνα της εργατικής τάξης, που πάνω από 4 δεκαετίες, διεκδικούσε «8 ώρες δουλειά – 8 ώρες ανάπαυση – 8 ώρες μόρφωση».

Παραμένει αναλλοίωτη, γιατί έδωσε ώθηση στους αγώνες της εργατικής τάξης για να διεκδικήσουν, μείωση του χρόνου εργασίας, καλύτερα μεροκάματα, καλύτερες συνθήκες δουλειάς, γιατί στην πράξη απέδειξαν οι εργάτες του Σικάγο ότι η κινητήρια δύναμη της ιστορικής εξέλιξης είναι η πάλη των τάξεων. Αυτό παραμένει αναλλοίωτο, επιβεβαιώνεται στη ζωή και απαντάει σε όσους «τα δίπλωσαν» και προσπαθούν να αντικαταστήσουν την πάλη των τάξεων με κοινωνικά συμβόλαια, κοινωνικούς εταίρους και άλλα

αποπροσανατολιστικά ευρήματα της σοσιαλδημοκρατίας και του οπορτουνισμού.

Η θυσία των εργατών του Σικάγο, οι αμέτρητοι νεκροί της τάξης μας, οι 200 ήρωες κομμουνιστές που εκτελέστηκαν την 1^η Μάη του '44, αφιέρωσαν ό,τι πολυτιμότερο είχαν, **τη ζωή τους**, για τα δίκια της τάξης μας. Αποτελούν φάρο που φωτίζει το δρόμο του Αγώνα μας, ενάντια στους εκμεταλλευτές μας, καταδεικνύουν και σήμερα ότι το στοιχείο της προσφοράς, της ανιδιοτέλειας, της θυσίας, είναι εργαλείο για την αποτελεσματικότητα του αγώνα μας ενάντια στο κεφάλαιο, την Ε.Ε., τα πολιτικά τους στηρίγματα.

Στο Πάνθεον των ηρώων της τάξης μας δεσπόζουν οι 200 ήρωες κομμουνιστές που οδήγησαν οι Γερμανοί κατακτητές στο θυσιαστήριο της Καισαριανής, τη σημαδιακή μέρα για την εργατική τάξη, την 1^η Μάη του 1944.

Με λεβεντιά, αυτοπεποίθηση, πίστη στο Κόμμα, το κίνημα, την εργατική τάξη, τη σιγουριά ότι με το αίμα τους θα ποτίσουν τη σπορά που έριξαν οι χιλιάδες μάρτυρες της τάξης μας, στάθηκαν απέναντι από τις κάνες των όπλων των Γερμανών κατακτητών.

Ανάμεσά τους διαλεκτοί, πρωτοπόροι κομμουνιστές οικοδόμοι, που είχαν δέσει το νήμα της ζωής τους με το εργατικό κίνημα, που δεν έσκυψαν, δε προσκύνησαν, δε βολεύτηκαν στους ισχυρούς της εποχής για να εξασφαλίσουν τον κόσμο των ψευδαισθήσεων και των μικροαπολαύσεων, προτίμησαν το δρόμο που τους καλούσε το ταξικό καθήκον ή και ένστικτο καμιά φορά.

Είμαστε περήφανοι και μας συντροφεύουν στους αγώνες μας. Είναι μαζί μας κάθε 1^η του Μάη στις συγκεντρώσεις, τις πορείες, το προσκλητήριο των νεκρών. Θα είναι μαζί μας και την Παρασκευή στο Σύνταγμα, στη συγκέντρωση του Π.Α.ΜΕ., μαζί με τους εργάτες, τις εργάτριες, τους νέους, τις νέες, τους απολυμένους, τους άνεργους, τους συνταξιούχους. Θα είναι κάτω από το πανό της Ομοσπονδίας μας:

Ο **Μήτσος Παπαδόπουλος**, από τον Πόντο, Γενικός Γραμματέας της Ομοσπονδίας μας από το 1928.

Ο **Νίκος Πλακοπίτης**, από την Κοζάνη, Πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδόμων Κοζάνης.

Ο **Απόστολος Συνοδινός**, Ακροναυπλιώτης, από τις Σέρρες.

Ο **Γιώργος Πίπτακας**, Ακροναυπλιώτης, από την Ικαρία,

Ο **Παναγιώτης Αναστασιάδης**, Ακροναυπλιώτης, από την Καλλιθέα Αττικής.

Ο **Χριστόφορος Δανδινίδης**, από την Πάτρα.

Ο **Ζαφείρης Καραντώνης**, Ακροναυπλιώτης, από την Ανατολική Θράκη.

Ο **Παύλος Καρατζάς**, από το Μαρμάρι Εύβοιας.

Ο **Αλέκος Κωνσταντινίδης**, από την Αργυρούπολη Αττικής.

Ο **Ηρακλής Μήτσης**, από τα Γιάννενα.

Ο **Κώστας Τζωρτζάτος**, από την Κεφαλονιά.

ΟΛΟΙ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

Αγαπητοί φίλοι, συνάδελφοι, σύντροφοι,

Η μέρα, που διάλεξαν οι Γερμανοί να σκορπίσουν το τρόμο, να βάψουν 200 οικογένειες στα μαύρα, δεν ήταν τυχαία.

Ήθελαν να σηματοδοτήσουν την όξυνση της βίας του κατακτητή, να σηματοδοτήσουν την επίθεση στο Κόμμα και το κίνημα.

Ήθελαν να γονατίσουν το λαό και ο καλύτερος τρόπος ήταν το κτύπημα της καρδιάς του αιμοδότη του ΕΛΑΣ, του Απελευθερωτικού Αγώνα του Κ.Κ.Ε.

Γελάστηκαν όμως!

«Τούτος ο λαός δε βολεύεται με λιγότερο ουρανό».

Τούτοι οι άνθρωποι γαλουχήθηκαν με ανώτερα ιδανικά, κατάλαβαν την εκμετάλλευση και την αδικία, γι' αυτό την πάλευαν με κόστος την ίδια τους τη ζωή.

Τούτοι οι αγωνιστές δεν ήταν υπεράνθρωποι, ήταν όμως κομμουνιστές, συνειδητοί, πειθαρχημένοι μαχητές, με πανανθρώπινες αξίες, πρωτοπόρα επαναστατική δράση, που στόχευε στην κατάργηση της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης, στην κοινωνική απελευθέρωση. Από αυτή την πίστη αντλούσαν την ανεξάντλητη δύναμη να αντικρίσουν αλύγιστοι το απόσπασμα των ταξικών αντιπάλων.

Η εκτέλεση, ο θάνατος τους, δεν μπορούσε να σκοτώσει την πεποίθηση ότι το δίκιο ήταν με το μέρος τους, ότι η θυσία τους είναι η προωθητική δύναμη για την απελευθέρωση του ανθρώπου από την ταξική σκλαβιά.

Αυτή είναι η δύναμη του κομμουνιστή, του εργάτη με ταξικό κριτήριο και προσανατολισμό. Αυτό αποδεικνύει τη δύναμη, τις αξίες του αγώνα, της ανιδιοτελούς καθημερινής ακατάπαυστης προσφοράς, με μοναδικό αντάλλαγμα τη δικαίωση της εκπλήρωσης του καθήκοντος στην τάξη του, σε αντίθεση με τις αξίες των αστών, που εστιάζονται στο «δούναι και λαβείν», με κυρίαρχη σχέση το χρήμα.

Σήμερα, σε συνθήκες καπιταλιστικής παλινόρθωσης, σε συνθήκες υποχώρησης του εργατικού κομμουνιστικού κινήματος, σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, αποχτούν ιδιαίτερη σημασία οι αξίες της αυταπάρνησης, της ανιδιοτέλειας, της προσφοράς, οι μαχητές του αγώνα να αντλούν δύναμη από την Ιστορία του εργατικού κινήματος, από τη θεωρία μας για να ξεπερνούν δυσκολίες και προβλήματα της καθημερινότητας στον καπιταλισμό, να συνεχίζουν όρθιοι ως το τέλος.

Η ιδεολογική, πολιτική, συνδικαλιστική διαπάλη έχει τεράστια σημασία κάθε φορά να κατανοείται και να ερμηνεύεται σωστά γιατί λειτουργεί στη διαμόρφωση της συνείδησης της εργατικής τάξης και βεβαίως των μαχητών του εργατικού κινήματος.

Στην υπηρεσία της αστικής τάξης βρίσκονται πλήθος μηχανισμών. Στην πρώτη γραμμή οι κρατικοί μηχανισμοί στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όπως για παράδειγμα η παραγωγή της ΝΕΤ «Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΛΑΓΗ», οι μηχανισμοί πολυεθνικών εταιριών και άλλων μονοπωλίων, η εκκλησία, οι παρεκκλησιαστικές οργανώσεις, το σχολείο, τα διάφορα πνευματικά ιδρύματα, ο στρατός, μια σειρά συγγραφείς, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες, εξαγορασμένοι συνδικαλιστές, που συγκροτούν το ιδεολογικό οπλοστάσιο της άρχουσας τάξης.

Σε αυτή τη γραμμή είναι στρατευμένοι όσοι σήμερα προσπαθούν με εμετικό αντικομμουνισμό να ξαναγράψουν την Ιστορία, όπως το αντικομμουνιστικό μνημόνιο της Ε.Ε., ο αντικομμουνισμός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., της Ν.Δ., του ΛΑ.Ο.Σ., του Πάγκαλου, των εξαγορασμένων συνδικαλιστών στο εργατικό κίνημα.

Στοχεύουν, να σβήσουν από τη μνήμη του λαού τις πιο λαμπρές σελίδες της Ιστορίας. Επιδιώκουν να παραποιήσουν τα γεγονότα, τον ηρωισμό του λαού, το ταξικό χαρακτήρα αυτής της σύγκρουσης, να τα σερβίρουν στη νέα γενιά άχρωμα και άοσμα, ακίνδυνα για τη διατήρηση της εξουσίας του κεφαλαίου.

Θέλουν να γονατίσουν το λαό, το κίνημα, να γυρίσουν ανάποδα το τροχό της ιστορικής εξέλιξης, για να διαφυλάξουν την εξουσία τους.

Αγαπητοί φίλοι και συναγωνιστές,

Τούτη η εκδήλωση και άλλες παρόμοιες που αυτές τις μέρες διοργανώνονται από το ταξικό εργατικό κίνημα δεν έχουν επετειακό, μουσειακό χαρακτήρα.

Αντίθετα, επιδιώκουμε τιμώντας τους δικούς μας ήρωες, να αντλήσουμε δύναμη, εμπειρία, εξοπλισμό από τους αγωνιστές της τάξης μας, πολύτιμο εργαλείο στους καθημερινούς μας αγώνες.

Η αγωνιστική πορεία, τόσο των συναδέλφων που τιμούμε σήμερα, όσο και των χιλιάδων άλλων που έδωσαν τη ζωή τους, εξοπλίζει με πείρα και διδάσκει τη νέα γενιά ότι:

- Η ταξική πάλη είναι ασταμάτητη, έχει σκαμπανεβάσματα, δύσκολες καμπές, που ο μαχητής πρέπει να είναι προετοιμασμένος. Αυτή η επιλογή έχει κόστος, απαιτούνται θυσίες, που κάθε φορά είναι διαφορετικές.
- Η πρωτοπόροι αγωνιστές της εργατικής τάξης αντλούν δύναμη και ξεπερνούν δυσκολίες, αντιξοότητες, γιατί πιστεύουν στο δίκιο του αγώνα της εργατικής τάξης, γιατί είναι αφοσιωμένοι στην ιστορική αποστολή και την επίτευξη του τελικού σκοπού.
- Η αστική τάξη δεν παραδίνει την εξουσία, δεν παραδίνει τα προνόμιά της γι' αυτό χρησιμοποιεί κάθε μορφή χειραγώγησης, καταφεύγει στη βίαιη καταπάτηση και καταστολή του εργατικού κινήματος, στην τρομοκρατία, την καταπάτηση κάθε λαϊκού δικαιώματος.
- Οι μορφές του αγώνα κρίνονται και επιλέγονται από τις απαιτήσεις των καιρών, τις ανάγκες του κινήματος.

Αυτά ισχύουν στις μέρες μας, αυτά πρέπει να πάρει υπόψη κάθε αγωνιστής, κάθε μαχητής. Έχουμε πόλεμο με την άλλη τάξη, κάθε μέρα γίνεται και επιθετικότερη, πιο επικίνδυνη.

Την καπιταλιστική κρίση την αξιοποιούν για να δημιουργήσουν εργασιακό μεσαίωνα, για να επιβάλλουν «σιγή νεκροταφείου» στο εργατικό κίνημα, για να πάρουν μέτρα που χρόνια τα δρομολογούσαν, για να αυγατίσουν τα κέρδη τους.

Είμαστε σίγουροι, ότι έρχεται «τσουνάμι». Η εργατική τάξη έχει να επιλέξει ανάμεσα σε δύο δρόμους: **Ή σκύβει το κεφάλι και εναποθέτει όχι μόνο ό,τι έχει μείνει από κοινωνικές κατακτήσεις στο βωμό του κέρδους των βιομηχάνων, αλλά δημιουργεί και προϋποθέσεις ιστορικού πισωγυρίσματος του κινήματος ή περνάει στη επίθεση, στην ανυπακοή, βάζει στόχους και αιτήματα που συγκρούονται με τα συμφέροντα των καπιταλιστών, συσπειρώνουν δυνάμεις, δημιουργεί συνθήκες σύγκρουσης και ανατροπής.**

Για την εργατική τάξη δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια. Δεν μπορεί να δώσει άλλη πίστωση χρόνου στα κόμματα της εξουσίας, Ν.Δ.-ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν μπορεί να έχει εμπιστοσύνη στα κόμματα του ρεφορμισμού και του ευρωπαϊκού προσανατολισμού.

Η Ιστορία διδάσκει ότι στα δύσκολα έδωσαν χέρι βοήθειας στο κεφάλαιο. Διδάσκει ότι είναι τα αναχώματα για να ανακόψουν τη ριζοσπαστικοποίηση των μαζών, την ανάπτυξη αγώνων, δημιουργούν συνθήκες οπισθοχώρησης του κινήματος, της πολιτικής ζωής, βάζουν φρένο σε θετικές εξελίξεις υπέρ των εργαζομένων.

Η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί τις πλειοψηφίες στα ανώτατα όργανα του εργατικού κινήματος, ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, αλλά και σε δευτεροβάθμιες και πρωτοβάθμιες οργανώσεις, για να περάσει όσο πιο αθόρυβα μπορεί την πολιτική της, για να φορτώσει τα βάρη της κρίσης στην εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα.

Αγαπητοί προσκεκλημένοι, συναγωνιστές,

Το οικοδομικό κίνημα έδωσε «παρών» στους αγώνες στις πιο δύσκολες συνθήκες του εργατικού κινήματος.

Ακόμα και τα χρόνια που την Ομοσπονδία την κρατούσαν οι εγκάθετοι του συνδικαλιστικού κινήματος, παρά τη θέληση των οικοδόμων, οι πρωτοπόροι εργάτες του κλάδου δεν έμειναν με σταυρωμένα χέρια. Η

δημιουργία της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα, για εκείνη την περίοδο, έπαιξε σοβαρό ρόλο στην ανάπτυξη του οικοδομικού και εργατικού κινήματος. Με ταλαντεύσεις, συγκρούσεις στο εσωτερικό της, και με το συσχετισμό δύναμης σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο σε παγκόσμια κλίμακα, κατόρθωσαν οι οικοδόμοι να έχουν κατακτήσεις.

Μετά το 1976, που η Ομοσπονδία πέρασε στα χέρια των ταξικών δυνάμεων, έπαιξε σοβαρό ρόλο στον προσανατολισμό, την ανάπτυξη του ταξικού κινήματος, πρόσθεσε νέες κατακτήσεις στον κλάδο, που βέβαια ήταν σε μόνιμη αμφισβήτηση από το κεφάλαιο.

Σήμερα, φιλοδοξούμε η Ομοσπονδία Οικοδόμων, το οικοδομικό κίνημα να αποτελέσει την ατμομηχανή του εργατικού κινήματος.

Βάζουμε τον πήχη ψηλά.

Βάζουμε στόχους που δεν εστιάζονται στη δύναμή μας, αλλά στις ανάγκες του κινήματος, είναι επιβεβλημένοι στην επίθεση που δεχόμαστε. Στόχοι, που απαντούν στις ανάγκες του σήμερα και ανοίγουν δρόμους για το αύριο. Στόχοι, που συμβάλλουν στην ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, βασική προϋπόθεση για την επίτευξη της ιστορικής αποστολής της εργατικής τάξης.

Συνάδελφοι συναγωνιστές,

Αυτή είναι η μεγαλύτερη τιμή στους νεκρούς της τάξης μας. Η συνέχιση του ταξικού ανειρήνευτου αγώνα για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, για να δικαιωθούν οι αγώνες των χιλιάδων εργατών, για να βρουν ανάπαυση οι χιλιάδες νεκροί, για να γίνει ο λαός νοικοκύρης στο τόπο του, για να πάψει η ανεργία να μας βασανίζει, για να γίνει η Παιδεία και η Υγεία κοινωνικό αγαθό και όχι εμπόρευμα, για να είναι η Κατοικία κοινωνικό αγαθό και όχι μέσο πλουτισμού των λίγων.

Ενώνουμε τη φωνή μας με τους εργάτες όλου του κόσμου, με τους λαούς και τα κινήματα, που αγωνίζονται ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, φωνάζουμε με όλη τη δύναμη της ψυχής μας :

«ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΝΩΘΕΙΤΕ!»

«ΖΗΤΩ Η 1^Η ΜΑΗ»